

hvor dens Bogen vil ende, og i hvilken Grad den vil udvikle sig, og den ligger da som en Hæstelse paa Eiendommene, der gjør, at man nu har meget vanskeligt ved at faae Prioriteter i sine Eiendomme paa disse Egne. Der er jo stor Sandsynlighed for, at Vedligeholdelsesudgifterne som man jo her ser sammen med Administrationsudgifterne gaa op til ca. 19,000 Kr., i Aarens Løb ville stige meget betydeligt, efterhaanden som Træværket ved alle disse Sluser og Overtjørnsler og Sligt, som findes paa Digerne, bliver ældre og altsaa er udfat for at fortæres af Tidens Tand. Jeg henstiller derfor Vædringsforslaget til Thingets og den høitærede Ministers velvillige Smøbedkommen, jeg haaber, at den høitærede Minister ved at overveie disse Forhold vil komme til at se, at man maa komme Lolland til Hjælp paa en mere fyldestgjørende Maade, end det er tiltænkt paa det Forslag, der er stillet paa Finantsloven.

L. C. Nyholm: Jeg tager Ordet for at anbefale det lille Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille udenfor de i Betænkningen opførte. Jeg skal paa Grund af den fremfærdne Tid fatte mig i Korthed, og Forslaget er jo heller ikke saa betydeligt, at det gjør Krav paa nogen stor eller vidtløftig Anbefaling. Forinden jeg imidlertid gaaer ind derpaa, vil jeg tillade mig at slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbings Amts 2den Valgkreds (Naberg) med Hensyn til hans Anbefaling af Finantsudvalgets Vædringsforslag Nr. 186, hvortil min Underændring er knyttet, idet jeg anser mig forpligtet til ogsaa at gjøre gjeldende den uhyre Betydning, som Havnearbejde ved Sjællands Bestyrelse vilde faae; jeg troer, at det er min Pligt at gjøre dette, for med det ærede Medlem at tilkjendegive, at fordi man nu giver en Sum til Undersøgelse af disse Forhold, det da ikke blot skal være et Slag i Luften, men at der deraf maa fremgaa en virkelig Vætræbelse for, at saadanne Anlæg kunne komme til Udførelse engang i Tiden og blive fremmede med Alvor og Kraft til Nytte for Befolkningen. — Finantsudvalgets Forslag under Nr. 186 gaar ud paa, at der skal stilles 15,000 Kr. til Disposition til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Tilflugts- og Udførselshavne paa Sjællands Bestyrelse, i det nordlige Kattegat og paa Bornholm. Hvad Sjællands Bestyrelse angaar, kan der ingen Tvivl være om Meningen med Hensyn til Undersøgelser Omraade, om Bornholmligesaa lidt; derimod kan der med Hensyn til Udtrykket „det nordlige Kattegat“ være nogen Tvivl tilstede om, hvor Grænsen for Undersøgelsen skal drages. For at faae Sikkerhed i

faa Henseende har jeg tilladt mig at fremkomme med mit Vædringsforslag, som gaar ud paa, at der efter Ordet „Kattegat“ skal indskydes: „deri indbefattet Indløbet til Limfjorden ved Hals“. Jeg anser Spørgsmaalet om Forbedringen af dette Indløb for at være af ikke ringe Betydning. Det er mig derfor meget magtpaaliggende, at det bliver medtaget ved det sagkyndige Skjøn. Man maa huske paa, at indenfor Halsbarren danner Limfjorden en fortræffelig, naturlig Havn med 30—40 Fods Dybtgaaende, en Havn for hele det omliggende Opland, hvorved der findes ikke saa Handelspladser. Den største er jo Aalborg. Jeg skal fremhæve, at Aalborg er den tredje eller fjerde største Plads her i Landet i Henseende til Skibsfart og Voldintrader. For en saa betydelig By spiller naturligvis det en stor Rolle, hvorledes Udløbet er af den Havn, som Limfjorden danner op til den; og derfor er det af høieste Interesse, at man kan faae undersøgt, om en Forbedring af dette Indløb er mulig, thi som det nu er, er det meget utilfredsstillende. Desuden, naar dette Indløb er af en saadan Væstfæstehed, at det frit kan besejles af dybtgaaende Skibe, vil den indre Havn, som Limfjorden danner, ogsaa kunne tjene som Tilflugtshavn i mange Tilfælde. En større Betydning vil Limfjordens østlige Udløb faae, hvis man kommer saa vidt, at der paa Vestkysten af Sjælland ved Havn- og Kanal-Anlæg dannes en Forbindelse mellem Vesterhavet og Limfjorden, og endmere, hvis man gaar et meget naturligt Skridt videre, nemlig at tilveiebringe en dybt, gennemgaaende Seilads til Kattegattet. Da vil Spørgsmaalet om Halsbarren ogsaa træde stærkt frem. Henset dertil, er det mig, som sagt, magtpaaliggende, at Halsbarrespørgsmaalet indbrages under det sagkyndige Skjøn, som de paatænkte Anlæg skulle være Gjenstand for. Jeg haaber ogsaa, at ærede Medlemmer af Hensyn til, at der ikke forlanges en Skilling større Udgift, vil bifalde dette lille Underændringsforslag. Jeg antager nemlig, at Summen, som er foreslaaet, er stor nok, til at man ogsaa kan tage dette Spørgsmaal med. Limfjordindløbet har, som bekendt, Karakteren af et Flodbudløb; der har nemlig dannet sig en Barre. Det er i og for sig et meget vanskeligt Problem at komme paa det Rene med, hvorledes man bedst skal bære sig ad for at tilveiebringe en god Indseiling over en saadan Barre. Forrige Aar blev det, saavidt jeg husker, gjort til Gjenstand for en Prisopgave i Belgien eller Holland, hvorledes man skulde tilveiebringe en Forbedring af et saadant Indløb. Det Resultat, man derved kommer til, tænker jeg kunde komme den sagkyndige Undersøgelse til gode, idet jeg forudsæter, at